

Deixar-se fascinar per Jesús

Romà Casanova, bisbe de Vic

Temps a venir —penso que no gaire llunyà— molts joves expressaran el seu desencís perquè se'ls va negar la possibilitat de conèixer Jesús. El silenci respecte a la fe cristiana és sorprenent; encara ho és més quan aquesta és el fonament de la nostra cultura, donant fruit en tantes realitats positives. Però també és clar que, quan el fonament comença a perdre la seva consistència, moltes coses que donàvem per evidents es van desdibuixant. Per exemple, la pèrdua del sentit social, per a anar derivant a més i més individualisme, així com la davallada de la natalitat per manca de confiança en el futur. És que la fe en Crist, quan s'acull de veritat, fa néixer, al mateix temps, l'experiència del «nosaltres». La creença en el Déu vivent obre l'horitzó de la plenitud que fa estimar i protegir tota vida humana, des de la generositat i l'amor gratuït.

Temps a venir molts joves expressaran el seu desencís perquè se'ls va negar la possibilitat de conèixer Jesús

Gran part del nostre jovent està allunyat de l'Església o en desconfia. Per a molts d'ells la seva posició respecte a la comunitat eclesial és conseqüència del desconeixement de la fe cristiana; encara més, del mateix Jesús. Solament coneixen de l'Església el que apareix en els mitjans de comunicació, que només reflecteix una part de la realitat i, massa vegades, desdibuixada per interessos ideològics. Tot i això, m'atreveixo a dir que la generació jove ja no té, en relació al fet religiós, els prejudicis dels seus pares o avis. A aquests joves el papa Francesc en un missatge els diu: «Deixeu-vos fascinar per Jesús, plantegeu-li les vostres inquietuds fonamentals. Per mitjà dels evangelis, deixeu-vos inquietar per

la seva presència, que sempre ens qüestiona beneficiósament. Ell respecta la nostra llibertat més que ningú. No s'imposa, sinó que proposa. Doneu-li cabuda en la vostra existència i trobareu la felicitat en el seu seguiment i, si us ho demana, en el lliurament total a ell.»

El desig de treballar pastoralment entre els infants i joves és gran en la nostra Església. Hi ha molts sacerdots i laics que viuen aquesta necessitat amb patiment, perquè no sempre hi poden arribar. Malgrat les dificultats, no podem deixar mai de lluitar pel seu bé. La joventut és el present i el futur de la societat i de l'Església. Ajudar els joves a trobar-se amb Jesús, a fi que ell els pugui fascinar, ha de ser la nostra pregària i un dels nostres objectius evangelitzadors. Solament hom albira l'horitzó de l'esperança quan es troba amb Crist vivent en la seva Església.

